

vel er det ikke sandsynligt, at nogen af Stadens Grundeiere, saasnart den nye Indretning er bragt istand, vil gjøre Paastand paa at beholde det nu for Tiden til deres Eiendomme indledede Pompevand eller Springvand; men Communen, der ikke ved Siden af de nye Anlæg vil kunne paatage sig at vedligeholde de ældre Ledninger med Trærender, maa være aldeles sikker paa, at intet Krav herpaa retteligen kan fremkomme.

I Forbindelse hermed maa der tillige gives Regler for, hvorledes Overgangen fra det ældre til det nye Vandforsynings-system skal iværksættes for de Eiendommers Bedkommende, der for Tiden forsynes med Pompevand eller Springvand fra Vandværkets Rønder. I Reglen kan det ifkun paaligge det Offentlige at bekoste de Anlæg og Hovedledninger, hvorigjennem Vandet føres ind i Stadens forskjellige Districter og Gader. Dette Princip er ogsaa tidligere fulgt, og i Overensstemmelse hermed have de Grundeiere, som ønskede at erholde Vand i deres Gaarde, sely udredet de hermed forbundne Bekostninger. Disse private Anlæg ville imidlertid ved denne Forandring, der af det Offentlige agtes iværksat, blive uskikkede til at opfylde deres Bestemmelse, og det synes derfor billigt, at det Offentlige paatager sig Omkostningen ved de nye Vand-Anlæg for alle de Grundeiere, der have bekostet Vandet indlagt i deres Eiendomme efter det ældre System. For at den paagjældende Grundeier i denne Henseende kan være aldeles stadesløs, vil Vandet efter det nye System være at indlede til det eller de Steder, hvor Pomper eller Vandkammer forefindes, og et ligesaa stort Antal Opstandere med tilhørende Taphane her blive at anbringe. Dersom han derimod maatte ønske Vandet indledet længere end til det Sted, hvor den ældre Spring- eller Pompevands-Opstander stod, er det en Selvfølge, at denne Forlængelse ifkun vil kunne skee paa hans egen Bekostning; men omvendt skjøntes det ikke, at der vil være Anledning til at indrømme

ham nogen Godtgjørelse, om han maatte finde det bekvemmere, at den eller de nye Opstandere anbringes i kortere Afstand fra Hovedrønden end de ældre Opstandere, eller om han maatte ønske at erholde færre Opstandere end forhen.

Naar Communen efter det Anførte leverer Grundeierne et aldeles nyt Materiale, er det formeentligen en Selvfølge, at Communen maa erholde fri Raadighed over de ældre Redskaber, saasom Rønder, Vandkammer, Pomper med Haner og andet Tilbehør. Herfra maa dog undtages de Vandkammer, som nogle Næringsbrugere have anskaffet, for deri at opsamle Vand om Natten, siden disse i et særegent Disme med becostede Indretninger ikke synes at gaae ind under den almindelige Kategori.

Fremdeles vil det være nødvendigt at faae Stadens Forhold til det for Vesterbro bestaaende Vand-Compagni og til dem af Broens Grundbestodere, som deri ere Participanter, nøiagtigt reguleret. Under det nye Vandforsynings-System kan dette Compagni ikke vedblive at bestaae som en særegen Indretning, siden St. Jørgens Sø, hvis Vand Compagniet hidtil har afbenyttet, agtes udgravet og opdæmnet saaledes, at den er i Stand til at tjene som Vandværkets Hoved-Beholder. Men, naar Comiteen som Følge heraf er i den Nødvendighed at maatte andrage paa dette Compagnies Opløsning, i hvilken Henseende vi fremdeles kunne henvise til, hvad vi herom i det Foregaaende have yttret, ville de af Participanterne becostede private Anlæg, for at føre Vandet fra Compagniets Hovedrønde ind i deres Eiendomme, blive gjorte ubrugelige. De ville altsaa ved den tilsigtede Forandring komme i den samme Stilling, som Grundeierne i den egentlige Stad, og det synes desaaarsag, at de samme Regler under Overgangen fra det ældre til det nye System her maae komme til Anvendelse, som efter det Ovenanførte ville blive at anvende paa Stadens Grundbestodere, saa at de altsaa ved at afstaae de ældre Redskaber